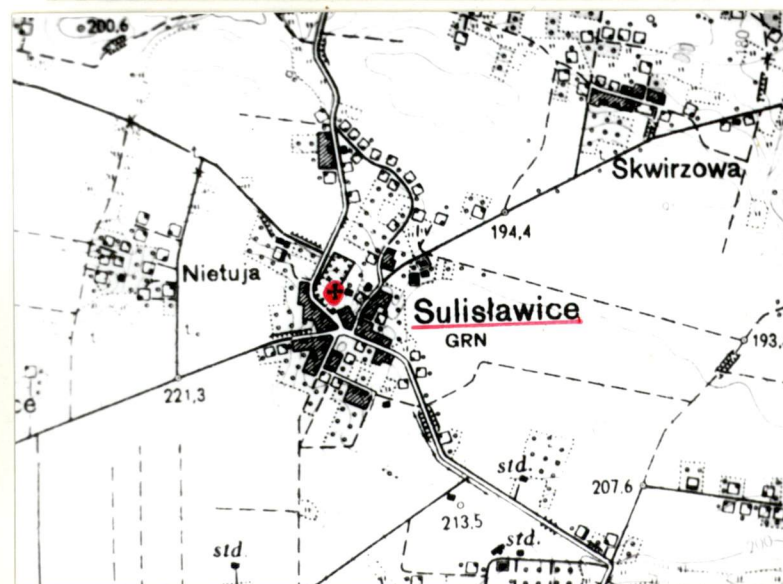
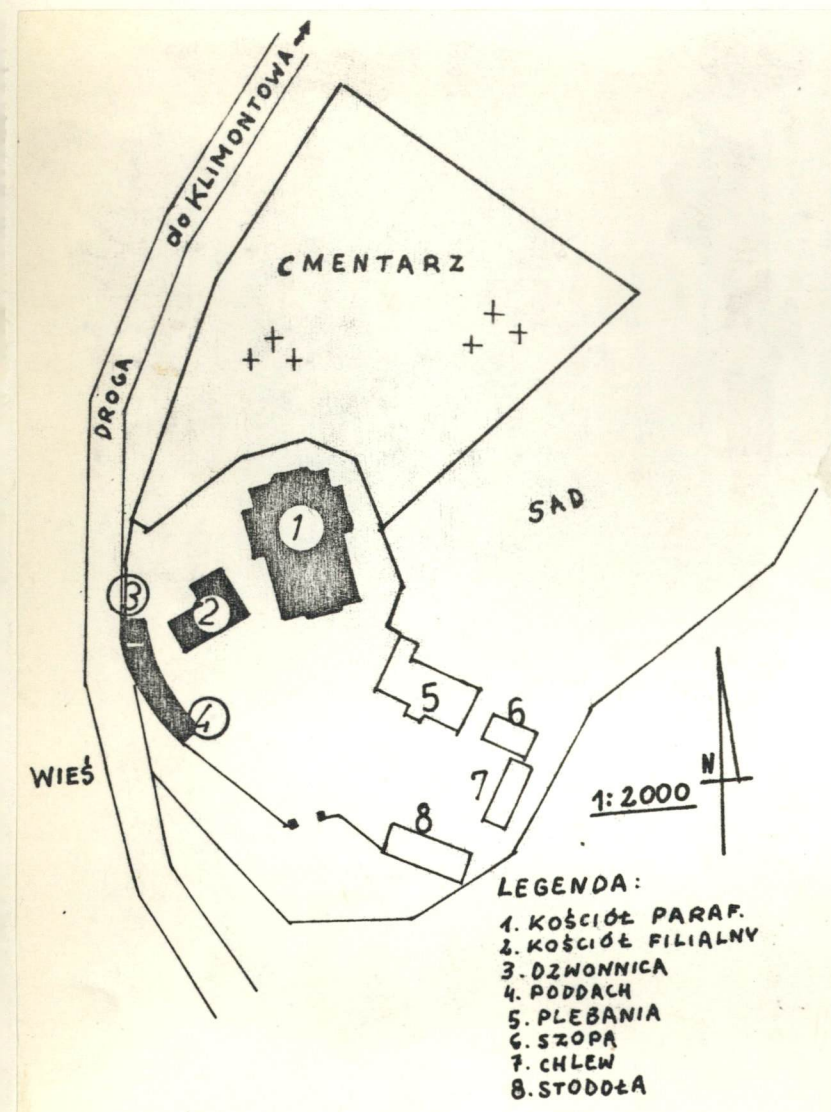

1. Obiekt *1019*
KOŚCIÓŁ PARAFIALNY P.W. N.P. MARII

2. Czas powstania
1871-1888 r.

3. Miejscowość
SULISZAWICE

11. Zdjęcia. rzut, przekrój, sytuacja, orientacja

4. Adres
Sulisławice

nr hipoteczny

5. Przynależność administracyjna

województwo *tarnobrzesskie*

gmina *Łoniów*

pow. SANDOMIERZ

6. Poprzednie nazwy miejscowości

7. Przynależność administracyjna
przed 1 VI 1975

województwo *kieleckie*

powiat *Sandomierz*

8. Właściciel i jego adres

Parafia rzym.-kat. w Sulisławicach

9. Użytkownik i jego adres

J.W.

10. Rejestr zabytków

Nr *199/A* data *28.07.1982*

12. Autorzy, historia obiektu, określenia stylu.

- Parafia wzmiankowana w 1326 r. Dawny kościół parafialny wzniesiony w poł. XIII w., rozbudowany ok. 1600 r. W latach 1871-1888 w pobliżu wybudowany nowy kościół parafialny wg projektu Wojciecha Bobińskiego z r. 1865, ukończony przez architekta Bronisława Muklanowicza. Inicjatorem budowy był proboszcz ks. Józef Czapla. Konsekracja kościoła nastąpiła dnia 18.X.1888 r. przez bpa kieleckiego T. Kulińskiego. Przeniesiono wówczas cudowny obraz Matki Boskiej z pierwotnego kościoła paraf., do nowego i umieszczono go w ołtarzu głównym wykonanym w 1881 r. przez E. Steklika z Krakowa. Ołtarze boczne wykonał K. Chodziński z Krakowa w l. 1890-1897. Polichromia w prezbiterium i na sklepieniu naw wykonana w l. 30 XX w. przez Juliana Makarewicza.
- Obiekt posiada cechy stylowe neogotyku.

13. Opis sytylacii, materiałów konstrukcyjnych, rzutów, bryły, elewacji, wnętrza wyposażenie instalacje)

- Sytuacja: położony w środkowej części miejscowości, na łagodnym wzniesieniu. Ustawiony równolegle do drogi, prezbiterium skierowane na pn. Nieregularny teren przykościelny otoczony ogrodzeniem. Na zach. od niego ustawiony dawny kościół paraf., murowany, orientowany, za którym, przy ogordzeniu, murowana dzwonnica i drewniany poddach. Na pd.-wsch. od niego, za zespołem kościelnym, położona plebania i zabudowania gospodarcze. Od pn. do terenu przykościelnego przylega cmentarz parafialny, a od wsch. sad.
- Materiał i konstrukcja: murowany z ciosów piaskowca na zaprawie wapiennej. Ściany zewnętrzne nie tynkowane. Więźba dachowa drewniana /niedostępna/. Dach kryty blachą ocynkowaną. Wewnątrz sklepienia krzyżowo-żebrowe na gurtach. Sklepienia wsparte na konstrukcji przyporowej. Posadzka z płytek ceramicznych. Drzwi drewniane, w futrynach. W oknach witraże, w oprawach ołowianych i żelaznych ramach.
- Rzut: krzyża łacińskiego, z częścią sanktuaryjną, skierowany na pn. Trójnawowy. Korpus nawowy na rzucie prostokąta, trójprzęsłowy. Nawa główna dwukrotnie szersza od bocznych. Przęsła prostokątne. Od pn., na szerokości nawy głównej prezbiterium jednoprzęsłowe, prostokątne, zamknięte trójbocznie. Przy prezbiterium nawę główną przecina poprzecznie transept, tworząc po obu stronach korpusu nawowego skrzydła, o szerokości przęsła nawy bocznej. Po obu stronach prezbiterium prostokątne zakrystie. Między zakrystiami a skrzydłami transeptu zbliżone do kwadratu kruchty. Od pd. na szerokości nawy głównej jednoprzęsłowa kruchta, po bokach, na szerokości naw bocznych, kwadratowe wieże.
- Bryła: korpus nawowy bazylikowy, z nawą środkową wyższą, nakrytą dachem dwuspadowym oraz bocznymi, niższymi, nakrytymi dachami pulpitowymi. Transept prostopadłościenny, usytuowany poprzecznie do naw, o wysokości równej nawie środkowej, nakryty dachem dwuspadowym. Prezbiterium nieco niższe od nawy głównej, zamknięte trójbocznie, nakryte odrębnym dachem dwuspadowym, w zakończeniu pn. trójpołaciowym. Przy fasadzie pd. dwie wysokie, czworoboczne, trójkondygnacyjne wieże, nakryte hełmami stożkowymi. Zakrystie po bokach prezbiterium, równe nawom bocznym, nakryte analogicznymi dachami pulpitowymi. Kruchty boczne niższe od zakrystii, nakryte dachami pulpitowymi.
- Elewacje: nie tynkowane, oszkarpowane na niskim cokole, zwieńczone profilowanym gzymsem. Fasada jednoosiowa, dwukondygnacyjna, zwieńczona szczytem, ujęta po bokach dwiema kwadratowymi, trójkondygnacyjnymi wieżami. Kondygnacje fasady i wież podzielone gzymсами. W przyziemiu, na osi, portal wysunięty przed lico ściany, ostrołukowy, zwieńczony trójkątnym szczytem. Otwór drzwiowy prostokątny, nad nim ostrołukowy tympanon z malowidłem przedstawiającym Chrystusa - Dobrego Pasterza. Profilowana, ostrołukowa archiwolta wsparta na kolumnkach. Po bokach czworoboczne słupy zwieńczone pinaklami z kwiatonami. Szczyt o krawędziach profilowanych, zwieńczony kwiatonem. Na osi drugiej kondygnacji duża ostrołukowa wnęka, o profilowanych krawędziach, w której rozeta. Szczyt oddzielony rzędem półkolistych, niewielkich blend. Krawędzie profilowane, na osi okulus. Wieże w narożach oszkarpowane, jednoosiowe. Od frontu, w przyziemiu, ostrołukowe portale. Profilowane, ostrołukowe archiwolty wsparte na kolumnkach. Drzwi prostokątne. W tympanonach malowidła: w zach. św. Piotr, we wsch. św. Paweł. /dalszy ciąg na wkładce/.

<p>14. Kubatura</p> <p>8500 m</p>	<p>15. Powierzchnia użytkowa</p> <p>720 m²</p>	<p>16. Przeznaczenie pierwotne</p> <p>kultowe</p>	<p>17. Użytkowanie obecne</p> <p>kultowe</p>
<p>18. Prace budowlane i konserwatorskie, ich przebieg i dokumentacja</p> <p>W 1970 r. przeprowadzono renowację malowideł przez Macieja Makarewicza z Krakowa.</p>		<p>19. stan zachowania (fundamenty, ściany zewnętrzne, ściany wewnętrzne, sklepienia, stropy, konstrukcje dachowe, pokrycie dachu, wyposażenie i instalacje)</p> <ul style="list-style-type: none"> - Stan ogólny: dobry. - Fundamenty i dolne części ścian: zawilgocone. - Pozostałe elementy: dobre. <p>20. Najpilniejsze postulaty konserwatorskie</p> <ul style="list-style-type: none"> - Osuszenie ścian. 	

21. Akta archiwalne (rodzaj akt, numer i miejsce przechowywania)

24. Uwagi różne

25. Opracował

tekst mgr Piotr Mras IV-VIII 1986 r.
imie, nazwisko, data, podpis

plany, rysunki mgr Piotr Mras IV-VI 1986 r.
imie, nazwisko, data, podpis

zdjęcia lotogr. mgr Dorota Mras IV 1986 r.
imie, nazwisko, data, podpis

miejsce przechowywania negatywów BBiDZ Tarnobrzeg

Karta po wypełnieniu podlega ochronie na podstawie przepisów prawa autorskiego

22. Bibliografia

- J. Wiśniewski, Dekanat sandomierski, Radom 1915.
- K.Z.Sz.P., t.III, woj. kieleckie, z. 11,
pow. sandomierski, oprac. J.Z. Łoziński
i T. Przypkowski, Warszawa 1962.

26. Adnotacje o inspekcjach, informacje o zmianach (daty, imiona i nazwiska wypełniających)

23. Źródła ikonograficzne i fotografia (rodzaj, miejsce przechowywania, sygnatury)

27. Załączniki

Wkładki - szt.3

1. Miejscowość S U L I S Ł A W I C E	2. Obiekt (nazwa jak w karcie) KOŚCIÓŁ PARAFIALNY P.W. N.P. MARII	3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego) dalszy ciąg punktu 13-go
---	---	--

W drugiej i trzeciej kondygnacji wnęki w kształcie wspartych na kolumnie biforów, z wąskimi, prostokątnymi okienkami w środku. Elewacje boczne, trójosiowe, podzielone szkarpami i łukami przyporowymi, z ostrołukowymi oknami w ścianach naw bocznych oraz oknami nawy środkowej, usytuowanych nad dachami naw bocznych. Elewacje szczytowe transeptu jednoosiowe, dwukondygnacyjne, zwieńczone trójkątnym szczytem. W przyziemiu ostrołukowe okno. W drugiej kondygnacji szeroka, ostrołukowa wnęka, o profilowanych krawędziach, w której rozeta. Szczyty oddzielone rzędem małych, zamkniętych półkoliście blend, ujęte sterczynami. W prezbiterium okulusy. W ścianach pn. zakrystii bifora. W kruchtach bocznych prostokątne otwory drzwiowe.

- Wnętrze: ściany i sklepienia krzyżowo-żebrowe tynkowane, polichromowane. Posadzka z płyt ceramicznych czarno-białych, ułożonych szachownicowo. Korpus nawowy trójprzęsłowy, trójnawowy w układzie bazylikowym. Nawa środkowa wyższa, oświetlona oknami nad nawami bocznymi. Nawy boczne niższe, oświetlone odrębnymi oknami, otwarte do nawy głównej ostrołukowymi, filarówymi arkadami. Transept nie wyodrębniony, o wysokości nawy głównej. Prezbiterium o szerokości nawy głównej, nieco niższe, podwyższone, otwarte ostrołukową arkadą, zamknięte trójbocznie. Oświetlone rzędem rozet oraz dwoma ostrołukowymi oknami w ścianach bocznych zamknięcia. Między oknami i rozetami dekoracja ze ślepych arkad. Od pd. przylega do nawy kruchta, na szerokości nawy środkowej, otwarta szeroką, ostrołukową arkadą. Nad kruchtą chór muzyczny, otwarty analogiczną arkadą. Po bokach kruchty, w przyziemiu wież dwie lokalności, we wsch. klatka schodowa. Wejścia do zakrystii w bocznych ścianach prezbiterium. Sklepienia i ściany naw, transeptu i prezbiterium pokryte polichromią o stylizowanych motywach roślinnych i geometrycznych. W nawie głównej, pod oknami sceny z życia Marii. Okna rozglifione.
- Wypośażenie: ołtarze neogotyckie, z 4 ćw. XIX w.: główny, drewniany, w prezbiterium, z obrazem Misericordia Domini, na desce, gotyckim z poł. XV w. i boczne, przy pn. ścianach transeptu, kamienne, ambona konfesjonały i inne wyposażenie neogotyckie.
- Instalacja: elektryczna.

Wkładkę założył: mgr Piotr Mras VII 1986 r.
(imię, nazwisko, data)

Miejsce przechowywania negatywów: BBiDZ Tarnobrzeg

M. Miejscowość

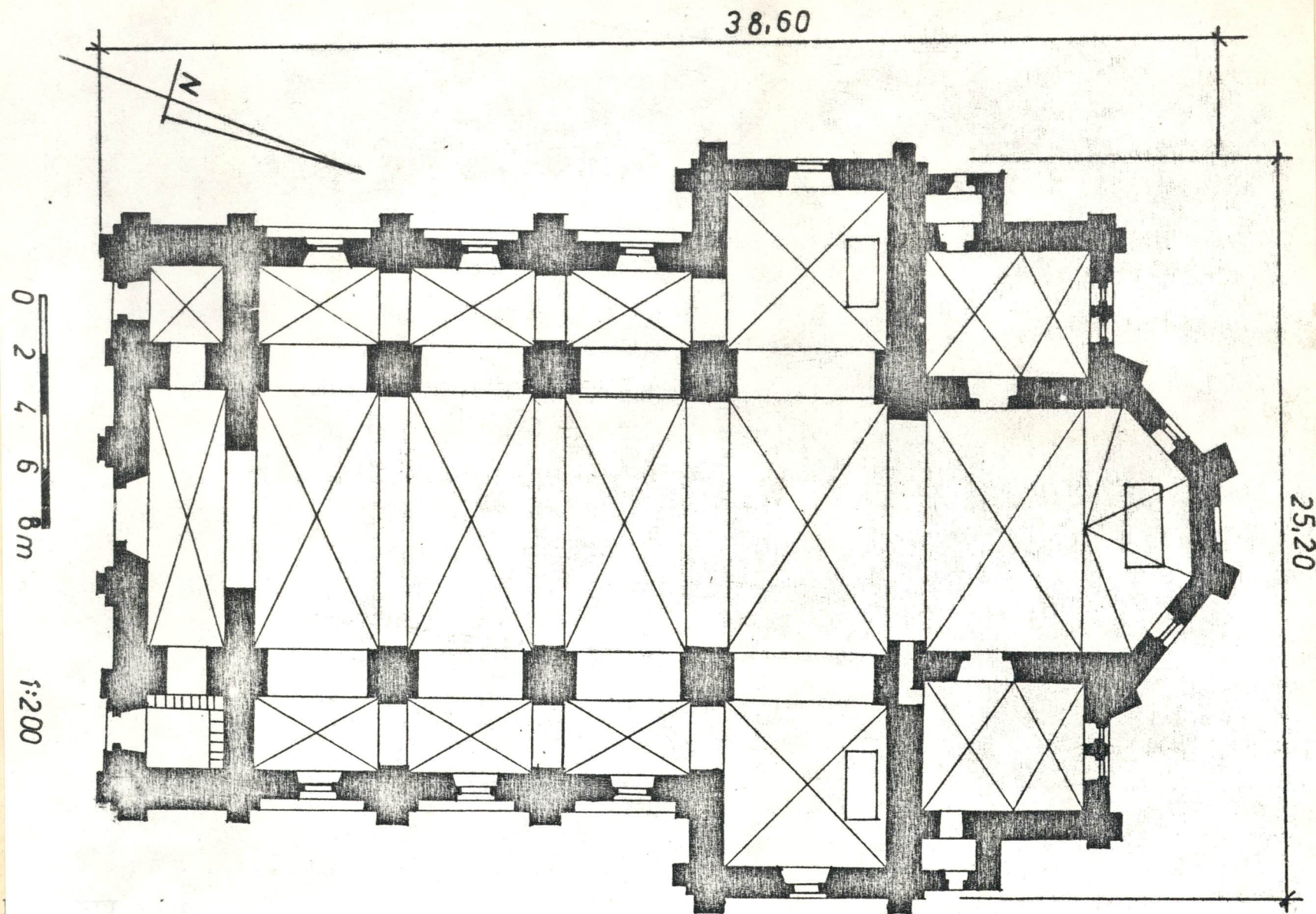
S U L I S Ł A W I C E

2. Obiekt (nazwa jak w karcie)

Kościół paraf.p.w. N. P.
Marii

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)

plan, fotografie

Wkładkę założył: mgr Piotr

(imię, nazwisko, data)

Miejsce przechowywania negatywów: BBiDZ Tarnobrzeg

Wzór ODZ 1978 r.

1. Miejscowość

S U L I S Ł A W I C E

2. Obiekt (nazwa jak w karcie)

Kościół paraf.pw.N.P.Marii

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)

fotografie

